

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

Δεκέμβριος 2016
Έτος 43ο
άρ. φύλ. 697

Γραφεία:
Ζήνωνος 3
104-31 Αθήνα
τηλ.
210 5230 948

“*Ἴνα σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν*”

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

«Σχέσεις Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας»

Τετάρτη 7 Δεκεμβρίου καὶ ὥρα 6:00 μ.μ.

Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἁγ. Ἀμβροσίου Μεδιολάνων θὰ τελεσθῆ μεθέορτος Ἑσπερινὸς στὸν Ἱ. Ν. Ἁγ. Κωνσταντίνου Ὁμονοίας, στὸ τέλος τοῦ ὁποίου θὰ ὀμιλήσῃ μὲ τὸ ὡς ἄνω θέμα ὁ π. Γεώργιος Μεταλληνός, ὁμότιμος καθηγητῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Καλοῦνται οἱ ἀναγνώστες μας νὰ συμμετάσχουν στὴν ὡς ἄνω ἐκδήλωση καὶ λόγω τῆς ἐπικαιρότητας τοῦ θέματος καὶ λόγω τῆς προσωπικότητας τοῦ ὀμιλητοῦ, ὥστε ὅλοι μαζί νὰ ἀκολουθήσωμε τὸ παράδειγμα τοῦ Ἁγ. Ἀμβροσίου καὶ νὰ ἐμποδίσουμε τὴν ἐκάστοτε ἐξουσία νὰ καταπατῆ τὰ δίκαια καὶ τὶς ἀξίες τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ.

Παιδιὰ καὶ κοινωνία

Κυριακὴ 11 Δεκεμβρίου καὶ ὥρα 11:00 π.μ.
Αἴθουσα «Ἐπάλξεις», Ζήνωνος 3, β' ὄρ. Ὁμόνοια

Ὁμιλήτριες: Μακρίνα Ράγκα, δικηγόρος.

Σοφία Μπεκρῆ, φιλόλογος – θεολόγος.

Ἀκουλουθοῦν ἄσματα μὲ θέμα τὸ παιδί ἀπὸ τὴν χορωδία τῶν Ἐπάλξεων.

Ἡ ἐκδήλωση διοργανώνεται μὲ ἀφορμὴ τὴν παγκόσμια ἡμέρα γιὰ τὰ δικαιώματα τοῦ παιδιοῦ. Εἴσοδος ἐλεύθερη.

Οἱ δραστηριότητες συνεχίζονται

Στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων, Ζήνωνος 3, β' ὄροφος, πλ. Ὁμονοίας γίνονται:

Κάθε Σάββατο 6:30μμ-9:00 μ.μ. συζήτηση γιὰ νέους καὶ χορωδία.

Κάθε Κυριακὴ στὶς 4:30 μ.μ. πρόγραμμα γιὰ ἄτομα μὲ εἰδικὲς ἀνάγκες καὶ στὶς 6:30 μ.μ. ἐνδιαφέροντες ὁμιλίες γιὰ τρέχοντα πνευματικὰ καὶ κοινωνικὰ θέματα.

Καθημερινῶς, παρέχονται δωρεὰν μαθήματα ἀρχαίων ἐλληνικῶν, ξένων γλωσσῶν, μουσικῆς καὶ ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν. Ἐπίσης, διοργανώνονται πολιτιστικὲς καὶ ψυχαγωγικὲς ἐκδηλώσεις καθὼς καὶ μορφωτικὲς ἐκδρομές.

Πληροφορίες: Ὁρθόδοξη Ἐφημερίδα «Ἐπάλξεις»
τηλ: 210 52 30948, 6987 353063.

Σημ.: Λόγω τῶν ἐορτῶν δὲν θὰ γίνοντο οἱ συγκεντρώσεις τὰ δύο Σαββατοκύριακα στὴν διάρκεια τοῦ Δωδεκαημέρου.

Οἱ Ἐπάλξεις τοῦ Αἰγάλεω

Οἱ ὁμιλίες καὶ οἱ λοιπὲς δραστηριότητες τῶν Ἐπάλξεων Αἰγάλεω συνεχίζονται κανονικῶς στὴν αἴθουσα «Μαρία ἡ Μαγδαληνή», Αναγεννήσεως 19 (πλησίον Ἁγ. Σπυρίδωνος), μὲ κεντρικὴ ὁμιλία καὶ Ἱερά Παράκληση κάθε Τρίτη βράδυ καὶ ὥρα 7.00 μ.μ.

Τὴν Τρίτη 13 Δεκεμβρίου καὶ ὥρα 7:00 μ.μ. θὰ γίνῃ ὁμιλία ἀπὸ τὴν φιλόλογο-θεολόγο κ. Σοφία Μπεκρῆ, μὲ θέμα: «Τὰ ψεύδη τῶν αἰρετικῶν καὶ ἡ ἀλήθεια γιὰ τὸν γεννηθέντα Σωτῆρα».

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνώστες μας τοῦ Αἰγάλεω καὶ τῶν γύρω περιοχῶν νὰ παρακολουθοῦν τὶς δραστηριότητες αὐτὲς πρὸς ὠφέλειά των.

Ἐπίσης, οἱ Ἐπάλξεις Αἰγάλεω ἔχουν ἐπιμεληθῆ τὴν ἐκδοση ἑνὸς καλαίσθητου ἡμερολογίου 2017, μὲ ἀναφορὰ καὶ στὶς δραστηριότητες τῶν «Ἐπάλξεων».

Πληροφορίες: Ἐπάλξεις Αἰγάλεω, ὑπεύθυνη κ. Μαγδαληνὴ Κόκορη, ἱατρὸς – θεολόγος, τηλ. 210 5982 573.

Χριστὸς γεννᾶται καὶ ὁ Ἡρώδης ταρασσεται

Χριστὸς γεννᾶται, ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες. Χριστὸς γεννᾶται καὶ ὁ ἄνθρωπος ἀναγεννᾶται. Χριστὸς γεννᾶται καὶ ἡ εἰρήνη βραβεύεται. Χριστὸς γεννᾶται καὶ τὰ πάντα ἀγάλλονται. Οἱ ἄγγελοι ψάλλουν, οἱ ποιμένες ἀγραυλοῦν, τὸ ἄστρο φωτίζει, οἱ μάγοι πορεύονται, τὸ σπήλαιο λάμπει καὶ ὅλη ἡ φύση χαίρεται.

Στὴν γενικὴ ὁμως αὐτὴν χαρὰ κάποιος δὲν συμμετέχει, ὄχι ἀπλῶς δὲν χαίρεται, ἀλλὰ ταρασσεται, φρίττει, ὠρύεται καὶ μηχανορραφεῖ. Αὐτὸς εἶναι ὁ τοπικὸς βασιλιάς Ἡρώδης, ὁ γνωστὸς γιὰ τὰ πολλὰ του ἔργα ἀλλὰ καὶ γιὰ τὰ πολλὰ καὶ μιὰρά του ἐγκλήματα. Ταρασσεται καὶ τρέμει στὸ ἀκουσμα ὅτι στὴν Βηθλεὲμ γεννιέται ἓνας νέος Βασιλιάς, ὁ Βασιλιάς τῆς εἰρήνης, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀγάπης. Γι' αὐτόν, ἡ εἰρήνη, ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀγάπη εἶναι ἔννοιες ἀγνωστες. Τὸ μόνο πού ξέρει εἶναι ἡ ἐξουσία, ἡ ἐξουσία μὲ ὁποιοδήποτε τίμημα. Ἡ ἐξουσία πού του δίνει δύναμη, ἡδονή, πλοῦτη καὶ δόξα εἶναι γιὰ αὐτόν τὸ πᾶν στὴν ζωὴ του, εἶναι ὁ θεὸς του. Γιὰ χάρι τῆς μπορεῖ νὰ κἀνῃ ὁποιαδήποτε θυσία ἀλλὰ καὶ ὁποιοδήποτε ἐγκλημα.

Ἄλλωστε, γιὰ χάρι τῆς ἐξουσίας ἐγκλήματα δὲν ἔκαναν καὶ τόσο ἄλλοι πρὶν ἀπὸ αὐτόν καὶ μετὰ ἀπὸ αὐτόν; Ὁ Κρόνος τρώει τὰ παιδιά του, ὁ Δίας σκοτώνει τὸν πατέρα του, ἄλλοι σκοτώνουν τὰ ἀδέρφια τους, ἄλλοι τοὺς φίλους τους, ἄλλοι τὴν γυναῖκα τους καὶ ἄλλες τὸν ἄνδρα τους. Ἄλλοι τυφλώνουν τοὺς ἀντιπάλους τους, ἀκόμη καὶ τοὺς συγγενεῖς τους, καὶ ἄλλοι σκλαβώνουν ἄλλους γιὰ χάρι τῆς ἐλευθέρως ἐξασκήσεως τῆς ἀδικίας ἐξουσίας των.

Ποιά ὀνόματα νὰ ἀναφέρουμε καὶ ποιά νὰ παραλείψουμε ἀπὸ τοὺς τόσους ἐγκληματίες ἐξουσιαστές τῆς ἀνθρωπότητας; Γιὰ νὰ ἐπικρατήσουν, ὁμως, ὅλοι αὐτοί, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν δικιά τους ἀρρωστημένη φιλοδοξία καὶ κακία, στηρίχτηκαν πάνω στὴν μαροφιλοδοξία τῶν συνεργῶν τους, οἱ ὅποιοι, γιὰ νὰ φανοῦν ἀρεστοὶ στοὺς ἀρχιτυράννους των, γίνονταν καὶ αὐτοὶ μὲ τὴν σειρά των τυραννίσκοι, ἐκμεταλλεῦμενοι καὶ αὐτοὶ τὶς ἀδυναμίες τῶν ὄχλων.

Υπάρχουν ὁμως καὶ τὰ πλήθη τῶν ἀφελῶν καὶ καλοπροαιρέτων ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι, ἐντυπωσιαζόμε-

συνέχεια στή σελ. 2

Τὰ δικαιώματα τοῦ ἀγέννητου Παιδιοῦ

Α' μέρος τῆς εἰσηγήσεως τῆς πρεσβυτέρας κ. Βαρβάρας Μεταλληνοῦ, θεολόγου – φιλόλογου στὶς «Ἐπάλξεις», 27.11.2016

Εἶναι πλέον καὶ ἐπιστημονικὰ ἀναγνωρισμένη ἡ διαίωνα θέση τῆς Ἐκκλησίας μας ὅτι ἡ ὕπαρξη τοῦ ἀνθρώπου ἀρχίζει ἀπὸ τὴν στιγμή τῆς συλληψεως, ὅταν δηλαδὴ τὰ 23 χρωμοσώματα τοῦ ὠαρίου ἐνώνονται μὲ τὰ 23 χρωμοσώματα τοῦ σπερματοζωαρίου καὶ ἀποτελοῦν τὸ πρῶτο κύτταρο, τὸ ζυγωτό. Τὸ γονιμοποιημένο ὠαριο ἀναπτύσσεται ταχύτατα καὶ διαφοροποιεῖται ἀπὸ τοὺς γονεῖς, γιατί εἶναι ἓνας νέος ὄργανισμός, μοναδικὸς καὶ ἀνεπανάληπτος, ἀνεξάρτητος ἀπὸ τοὺς γονεῖς, ἂν καὶ τρέφεται ἀπὸ τὴν μητέρα τὸ διάστημα τῶν ἐννέα μηνῶν. Ἡ ἐνδομήτρια ζωὴ ἀποτελεῖ μάλιστα τὴν πρώτη καὶ πιὸ δυνα-

μικὴ φάση τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου.

Τὸ ἔμβρυο δὲν εἶναι ἓνα ζελέ, ἢ τμῆμα τοῦ μητρικοῦ σώματος, ἀλλὰ ψυχοσωματικὴ ὄντοτητα, «ἄνθρωπος ἐξ ἀκρας συλληψεως». Ἀπλῶς, γιὰ ἐννέα μῆνες φιλοξενεῖται καὶ προστατεύεται μέσα στὸ σῶμα τῆς μητέρας του, ἐνῶ «ὀρατό» πλέον γίνεται ἀπὸ πολὺ νωρὶς.

Πρόσωπο, λοιπόν, μοναδικὸ καὶ ἀνεπανάληπτο, γι' αὐτὸ καὶ ὡς τέτοιο ἀναγνωρίζεται παγκοσμίως. Κατὰ τὸν Αστικὸ Κώδικα (ἄρθρο 1711) τὸ συλληφθὲν ἔμβρυο μπορεῖ νὰ κληρονομήσῃ, ἐὰν γεννηθῆ ζων-

συνέχεια στή σελ. 2

Ἐκκλησιὴ πρὸς ποιμένες

Πατέρες Ἅγιοι!

Μὲ τὸν προσήκοντα σεβασμὸ πρὸς ἐσᾶς τοὺς εὐλογημένους ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα νὰ ποιμαίνετε καὶ νὰ προστατεύετε τὸ ποίμνιο Κυρίου τοῦ Θεοῦ «ὑπὲρ οὗ Χριστὸς ἀπέθανε», ἀπευθύνουμε τὴν ἐκκλησίᾳ μας αὐτὴν μὲ τὴν θερμὴ παράκληση, ὅπως ἔλθετε ἐντονότερα ἀρωγὴ στὸν δεινὸς χεμαζόμενο λαό, ἐξαιτίας τῶν διεθνῶν κερδοσκοπῶν καὶ ἄχριστων καὶ ἄχρηστων πολιτικῶν καὶ ἐπιπολαίων πολιτῶν.

Βεβαίως, οὐδόλως παραθεωροῦμε τὸ ἤδη συντελούμενο ἔργο ἀπὸ Μητροπόλεις καὶ ἀπλῶς ὑπενθυμίζουμε τὴν ἀνάγκη γιὰ μεγαλύτερη μεθοδικότητα καὶ γιὰ περισσότερη ἀποτελεσματικότητα.

Γι' αὐτὸ προτείνουμε: α) Τὴν δημιουργία σὲ Μητροπόλεις καὶ Ἐνορίες κοινωνικῶν Ἐπιτροπῶν εἴτε διὰ

συνέχεια στή σελ. 2

Ποιὸς Ἡρώδης;

Μὲ τὸ ὄνομα Ἡρώδης ὑπάρχουν πολλοὶ καὶ μάλιστα τὴν ἴδια ἐποχὴ. Ἀναφέρουμε τοὺς κυριώτερους:

1. Ἡρώδης ὁ Α', ἐπονομαζόμενος καὶ Μέγας: Ἦταν βασιλιάς τῆς Ἰουδαίας ἀπὸ τὸ 37 π.Χ. μέχρι τὸ 4 μ.Χ. Ἦταν πολὺ φιλόδοξος καὶ ἐπειδὴ ἤθελε νὰ ἀπαθανατιστῆ τὸ ὄνομά του, ἔχτισε λαμπρὰ οἰκοδομήματα, ὅπως ὕδραγωγεία, θέατρα, γυμναστήρια, ἀνάκτορα, ὄχυρα καὶ λιμάνια. Ἀνοικοδόμησε τὸν Ναὸ τοῦ Σολομώντος.

2. Ἡρώδης ὁ Ἀρχέλαος: Ἦταν ἐθνάρχης τῆς Ἰουδαίας, τῆς Σαμαρείας καὶ τῆς Ἰδουμαίας (4 π.Χ. – 6 μ.Χ.). Ἦταν γιὸς τοῦ Ἡρώδη τοῦ Μεγάλου καὶ τῆς Μαλθακῆς, ἀδερφὸς τοῦ Ἡρώδη Ἀντύπα καὶ ἑτεροθαλῆς ἀδερφὸς τοῦ Ἡρώδη Φιλίππου Γ'. Ἡ διακυβέρ-

συνέχεια στή σελ. 2

Χριστός γεννᾶται καὶ Ὁρῶδης ταρασσεται

συνέχεια ἀπὸ τῆ σελ. 1

νοι ἀπὸ τὸ φαντασμαγορικό παρουσιαστικό καὶ τὴν αἴγλη τῶν δυναστῶν των, ἀδιαφοροῦν γιὰ τὰ ἐγκλήματα ἐκείνων, γίνονται ἐνθερμοὶ ὀπαδοὶ των καὶ μάχονται ὑπὲρ ἐκείνων μὲ τοὺς ὀπαδοὺς ἄλλων κυριάρχων. Ἀντὶ δηλαδὴ οἱ καταδυναστευόμενοι λαοὶ νὰ συνεργαστοῦν μεταξύ των καὶ νὰ ἀποτινάξουν τοὺς δυνάστες των, διχάζονται καὶ ἀλληλομάχονται γιὰ τὸ ποῖός εἶναι ὠραιότερος, γλυκύτερος ἢ πανουργότερος τύραννος.

Ἔτσι, λοιπόν, οἱ ἐξουσιαστές καὶ «οἱ δοκοῦντες ἄρχειν», χρησιμοποιοῦντες ἄλλοτε τὴν βία καὶ ἄλλοτε τὴν ἀπάτη καὶ ὑποβοηθούμενοι ἀπὸ ἐκουσίους καὶ ἀκουσίους συνεργούς, καταδυναστεύουν τοὺς λαοὺς. Αὐτὸ ἔκανε τώρα καὶ Ὁρῶδης. Μὲ τὴν μεγάλη του πανουργία, παραμερίζοντας πρὸς τὸ παρὸν τὴν ταραχὴ καὶ τὸν φόβο του, καλεῖ τοὺς ἰδεολογικοὺς ἀντιπάλους του ἀλλὰ κατ' οὐσίαν συνεργάτες του, τοὺς ἀρχιερεῖς δηλαδὴ καὶ γραμματεῖς, μαθαίνει αὐτὸ πού ἤθελε καὶ, προσποιούμενος τὸν φιλόθερσκο, προσπαθεῖ νὰ ἐκμεταλλεῖται καὶ τὴν καλωσύνη των μάγων, προκειμένου νὰ πετύχῃ τὸν σκοπὸ του, δηλαδὴ τὴν ἐξόντωση τοῦ νεογέννητου.

Ἴσως καὶ οἱ καλοπροαίρετοι τρεῖς μάγοι βασιλεῖς νὰ εἶχαν πέσει στὴν παγίδα τοῦ πανουργοῦ Ἡρώδου καὶ νὰ ἐγίνοντο καὶ αὐτοὶ ἀθελά των συνεργοὶ τῶν ἐγκλημάτων του. Ἡ θεία χάρη ὅμως συνήργησε, μὲ τὴν ἐγκυρη καὶ ἐγκαιρη πληροφόρηση, ὥστε νὰ μὴν συντελεστῇ τὸ μέγα ἐγκλημα μὲ τὴν ἀκούσια μάλιστα συνεργασία των.

Οἱ ἐορτάζοντες κατ' ἔτος τὴν Γέννηση τοῦ Θεοῦ ἀνθρώπου καὶ Σωτῆρος μας Χριστοῦ καὶ ἐνθυμούμενοι τὰ τόσα θαυμάσια πού συντελέστηκαν κατ' Αὐτήν, μὲ βαθιὰ εὐγνωμοσύνη Τὸν εὐχαριστοῦμε καὶ Τὸν δοξολογοῦμε, ἀλλὰ καὶ ταυτοχρόνως ὀφείλομε νὰ ἐπισημαίνωμε κάθε φορὰ τὴν ταραχὴ ἀλλὰ καὶ τὴν πανουργία τοῦ Ἡρώδου, ὡς καὶ τὴν ἀπληστία καὶ ἀρρωστημένη φαντασία τῶν ἐκάστοτε ἐξουσιαστῶν καὶ τυράννων, ὥστε ὄχι ἀπλῶς νὰ μὴν γινώμαστε ἐκούσιοι ἢ ἀκούσιοι συνεργοὶ των, ἀλλὰ καὶ νὰ συμβάλωμε στὴν ἀνατροπὴ των ἢ τοῦλάχιστον στὴν ματαίωση τῶν σχεδίων των.

Γιὰ τὴν κακοδαιμονία ἄλλωστε τῶν ἡμερῶν μας δὲν φταῖνε μόνον ἄχρηστοι καὶ ἄχριστοι πολιτικοὶ ἢ ἐγκληματίες κερδοσκόποι καὶ καιροσκόποι, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐνοχὴ ἐπιπολαιότητα ἡμῶν τῶν πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι, σὲ ἀντίθεση μὲ τοὺς τρεῖς μάγους, ἐπιστρέφουμε στοὺς τυράννους μας καὶ μὲ τὴν ψήφου μας τοὺς ἐπιτρέπομε νὰ μᾶς καταστρέφουν. Κλασσικὸ παράδειγμα ἢ συμπεριφορὰ μας τὸ περσινὸ καλοκαίρι. Οἱ ἴδιοι οἱ πολῖτες πού ἐψήφισαν στὸ δημοψήφισμα κατὰ τοῦ μνημονίου, οἱ ἴδιοι ἐψήφισαν μετὰ ἀπὸ λίγο μνημονιακὰ κόμματα μὲ τὰ γνωστὰ ἀποτελέσματα.

Ἐμπρός, λοιπόν, ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες. Δὲν εἶναι δυνατόν ἐμεῖς πού θὰ ἐορτάσωμε καὶ ἐφέτος τὴν Γέννηση τοῦ Θεοῦ ἀνθρώπου καὶ μόνου Βασιλέα μας Χριστοῦ νὰ γινώμαστε μὲ τὴν θέλησή μας ἢ μὲ τὴν ἐπιπολαιότητά μας συνεργάτες ἢ ἀκούσιοι στηρικτὲς τῶν ἀντίχριστων ἐκμεταλλευτῶν μας καὶ μάλιστα τῶν καταπατητῶν τῶν ἑλληνορθοδόξων παραδόσεων καὶ τῶν πολιτικῶν μας θησαυρῶν.

Ἄς ἀπεξαρτοποιηθοῦμε πλέον ἀπὸ κάθε κομματικὴ ἢ οργανωσιακὴ δέσμευση καὶ ὑποτελεία καὶ ἄς συνεργαστοῦμε γιὰ τὸ κοινὸ καλὸ καὶ τὴν κοινὴ σωτηρία.

Β. Τσούπρας

Ἐκκληση πρὸς ποιμένες

συνέχεια ἀπὸ τῆ σελ. 1

τῆς ἀναβαθμίσεως τῶν φιλοπτῶχων ταμείων (κακῶς ὀνομάζονται ἔτσι) εἴτε διὰ τῆς συστάσεως νέων, μὲ σκοπὸ τὴν καταγραφή τῶν προβλημάτων τῶν πιστῶν καὶ τὴν ἀντιμετώπισή των. β) Τὴν ἀμεσώτερη ἐπαφὴ τῶν Μητροπόλεων καὶ Ἐνοριῶν τῆς ἡμεδαπῆς μὲ τὶς ἀντίστοιχες τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ τὴν πιθανὴ ἀδελφοποίησή των, ὥστε ἐκεῖνες νὰ συμβάλουν μὲ τὴν ἀρωγὴ των στὴν ματαίωση τῆς ἀπωλείας κατοικιῶν, ὡς καὶ τῆς διακοπῆς ἠλεκτροδοτήσεως καὶ ὑδροδοτήσεως φτωχῶν Ἑλλήνων πιστῶν, ἰδιαίτερος ἀναπήρων καὶ πολυτέκνων. γ) Τὴν καλύτερη ἐνημέρωση ὅλων τῶν σχετιζομένων μὲ τὸν Ἑλληνισμό (Ἑλληνοφῶνων, Ἑλληνιστῶν, Φιλελλήνων κ.λπ.) καὶ τὴν κινητοποίησή των ὑπὲρ τῆς δεινῆς καταστάσεως τῶν σημερινῶν Ἑλλήνων. δ) Τὴν ὑποβοήθηση δημιουργίας κοινωνικῆς τραπέζης πρὸς ἐξυπηρέτηση τῆς συναλλαγῆς τῶν πενομένων πολιτῶν. ε) Τὴν συνεχῆ ἐξαγγελία διακηρυγμάτων, ἐντύπων καὶ ἐκπομπῶν τοῦ ἑλληνορθοδόξου δημοκρατικοῦ, κοινωνικοῦ καὶ μάλιστα κοινοτικοῦ τρόπου ζωῆς καὶ πολιτείας, μὲ ταυτόχρονη καταγγελία κάθε αὐταρχικοῦ, κεφαλαιοκρατικοῦ, μαζικοκρατικοῦ ἢ δεσποτοκρατικοῦ συστήματος. στ) Τὴν ἐνθάρρυνση τιμίων καὶ ἰκανῶν πιστῶν πρὸς ἐνεργότερη συμμετοχὴ των στὰ κοινὰ γιὰ τὸ καλὸ τοῦ τόπου.

Τιθέμενοι στὴν διάθεσή σας γιὰ ὁποιαδήποτε πληροφορία καὶ αἰτούμενοι τῆς πατρικῆς σας εὐλογίας, διατελοῦμε μὲ σεβασμό.

Ἐκ τῶν Ἐπάλλξεων

Ποῖός Ἡρώδης;

συνέχεια ἀπὸ τῆ σελ. 1

νηση τοῦ Ἀρχελάου ἦταν πραγματικὴ καταστροφή. Ἦρθε σὲ διαμάχη μὲ τοὺς ὑπηκόους του γιὰ κάθε εἶδους ζήτημα, καθαίρεσε δύο ἀρχιερεῖς καὶ ἐξόργισε τοὺς Φαρισαίους, ἐπειδὴ χώρισε τὴν σύζυγό του Μαριάμ, προκειμένου νὰ νυμφεῖται τὴν σύζυγο τοῦ δολοφονημένου ἑτεροθαλοῦς ἀδερφοῦ του Ἀλεξάνδρου, τὴν Γλαφύρα.

3. Ἡρώδης Ἀντι(ὀ)πας (Ἡρώδης Ἀντίπατρος): Ἦταν τετράρχης τῆς Γαλιλαίας καὶ τῆς Περαίας (4 π.Χ. - 39 μ.Χ.). Ἦταν γιὸς τοῦ Ἡρώδη τοῦ Μεγάλου καὶ τῆς Μαλθακῆς, ἀδερφὸς τοῦ Ἡρώδη Ἀρχελάου καὶ ἑτεροθαλῆς ἀδερφὸς τοῦ Ἡρώδη Φιλίππου τοῦ Α'. Ἦταν ἕνας ἰδιόμορφος ἡγεμόνας. Ὡς χαρακτήρας ἦταν πονηρὸς καὶ φιλόδοξος, δὲν ἦταν ὅμως βίαιος καὶ αἰμοσταγῆς. Καὶ ὅμως γιὰ χάρη τῆς Ἡρωδιάδος καὶ τῆς κόρης τῆς Σαλώμης, ὡς γνωστόν, ἀποκεφάλισε τὸν Ἰωάννη τὸν Βαπτιστῆ.

4. Ἡρώδης Ἀγρίππας Α' (10 π.Χ. - 44 μ.Χ.): Κατεῖχε τὸ ἀξίωμα τοῦ βασιλιᾶ τῶν Ἰουδαίων ἀπὸ τὸ 37μ.Χ. ἕως τὸ 44μ.Χ. Ἦταν γιὸς τοῦ Ἀριστόβουλου, πού δολοφονήθηκε ἀπὸ τὸν πατέρα του, Ἡρώδη τὸν Μεγάλο, τὸ ἔτος 6 π.Χ., καὶ τῆς Βερενίκης. Ἡ διακυβέρνηση τοῦ Ἀγρίππα, ἄλλοτε φιλοϊουδαϊκὴ, ἄλλοτε φιλελληνικὴ, ὑπῆρξε συννετή.

5. Ἡρώδης Φίλιππος Β' ἢ Φίλιππος ὁ Τετράρχης: Ἦταν γιὸς τοῦ Ἡρώδη τοῦ Μεγάλου καὶ τῆς πέμπτης συζύγου του Κλεοπάτρας. Ἦταν ἑτεροθαλῆς ἀδερφὸς τοῦ Ἡρώδη Ἀρχελάου καὶ τοῦ Ἡρώδη Ἀντύπα. Ὁ Ὀκταβιανὸς Αὐγουστος παραχώρησε στὸν Φίλιππο τὸ ἀξίωμα τοῦ Τετράρχη στὴν Ρώμη τὸ 4 π.Χ. Ὁ Φίλιππος σὲ ὅλο τὸ διάστημα τῆς διακυβερνήσεώς του (4 π.Χ. - 34 μ.Χ.) ἦταν ἕνας ἡπιὸς ἡγεμόνας. Συνήθιζε νὰ ζῆ ὡς ἡγεμόνας ἑλληνιστικοῦ βασιλείου καὶ μιλοῦσε μόνον ἑλληνικά.

Τὰ δικαιώματα τοῦ ἀγέννητου Παιδιοῦ

συνέχεια ἀπὸ τῆ σελ. 1

τανό. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ παγκόσμιες Διακηρύξεις προστασίας καὶ τοῦ ἀγέννητου παιδιοῦ, ὅπως ἡ: **Διακήρυξη γιὰ τὰ Δικαιώματα τοῦ Παιδιοῦ ἀπὸ τὰ Ἡνωμένα Ἐθνη, ὅπου ἡ τέταρτη Ἀρχὴ ἀναγνωρίζει δικαιώματα καὶ στὸ ἔμβρυο**, τονίζοντας ὅτι στὴν «φροντίδα καὶ προστασία, πού θὰ παρέχεται στὸ παιδί περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἱκανοποιητικὴ προγεννητικὴ καὶ μεταγεννητικὴ μέριμνα.

Ἡ Διακήρυξη 2000 τῆς Οὐνέσκο γιὰ ἕναν πολιτισμὸ Εἰρήνης περιλαμβάνει καὶ τὰ ἑξῆς ἄρθρα: **1. «Ὁ σεβασμὸς κάθε μορφῆς ζωῆς» σεβασμὸς τῶν δικαιωμάτων καὶ τῆς ἀξιοπρέπειας τοῦ κάθε ἀνθρώπου» καὶ 2. «Ἡ μὴ βία - ἀπόρριψη τῆς βίας σὲ ὅλες τὶς μορφές τῆς καὶ ἐπίτευξη τῆς δικαιοσύνης μὲ τὴν πειθὸ καὶ τὴν κατανόηση.**

Ἀλλὰ ἐὰν ὀφείλωμε νὰ σεβώμαστε καὶ τὴν ἀτελέστερη μορφή ζωῆς, δὲν ὀφείλωμε κατ' ἐξοχίαν νὰ σεβώμαστε τὴν ζωὴ τοῦ Ἀγέννητου Παιδιοῦ, πού δὲν διαθέτει οὔτε τὸ κλάμα του γιὰ νὰ μᾶς ἀντισταθῇ; Καὶ ἐὰν βία δὲν εἶναι ὁ κατακερματισμὸς τοῦ ἀγέννητου παιδιοῦ, τότε τί εἶναι βία;

Ἐπίσης, ἡ **4^η Σύνοδος τοῦ Ο.Η.Ε. γιὰ τὶς Γυναῖκες (Πεκίνο 1995) μὲ τὴ Διακήρυξη τοῦ Πεκίνου στὸν 12^ο τομέα**, ὑποστηρίζει τὴν «προστασία τῶν κοριτσιῶν ἀπὸ τὴν ἐμβρυακὴ ἡλικία μέχρι τὴν πλήρη ἐνηλικίωσή τους...».

Ἀλλὰ, ἐνῶ ὑπάρχουν ὅλες αὐτὲς οἱ παγκόσμιες προστατευτικὲς γιὰ τὸ ἔμβρυο διατάξεις καὶ διακηρύξεις, καὶ ἐνῶ ἡ Ἐμβρυολογία, ὅπως ὑποστήριξε καὶ στὴν Ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς (1986), ὁ εἰσηγητῆς τῆς Β. Σωτηρόπουλος ὅτι «ἡ ζωὴ... τοῦ ἀνθρώπου βιολογικά... ἀρχίζει ἀπὸ τὴν στιγμή τῆς συλλήψεως», καὶ ἐνῶ καταβάλλονται τόσες προσπάθειες γιὰ νὰ δημιουργηθῇ ἕνα ἔμβρυο (πρβλ. ἐξωσωματικὴ γονιμοποίηση), ἐν τούτοις ψηφίζονται νόμοι πού παρέχουν τὸ δικαίωμα «ἐν ψυχρῶ» νὰ τὸ διαμελίσουν. Τὸ ἀποτέλεσμα; Ἐμβρυα κατὰ χιλιάδες νὰ διαμελίζονται, νὰ καταλήγουν στοὺς σκουπιδοτενεκέδες ἢ νὰ χρησιμοποιοῦνται ἀκόμη καὶ στὶς βιομηχανίες καλλυντικῶν.

Στὴν πατρίδα μας ἰσχύει ὁ νόμος 1609/86, πού ἐπιτρέπει τὶς ἀμβλώσεις μέχρι τὸν τρίτο μῆνα τῆς κηῆσεως, ὅπως ἀπεφάσισαν τὰ μέλη τῆς ἐιδικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀφοῦ ὑποστήριξαν, τοῦλάχιστον ἀντεπιστημονικὲς θέσεις, ὅπως π.χ. ὅτι τὸ ἔμβρυο «δὲν ἔχει βιολογικὴ αὐτοτέλεια σὲ ὅλη τὴν διάρκεια τῆς κηῆσεως». Ἄλλο μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς ὑποστήριξε ὅτι «τὸ ἔμβρυο ἀποκτᾷ ζωὴ μετὰ τὸ δεύτερο ἡμισυ τῆς κηῆσεως...», κ.λπ.. Μὲ γλώσσα δὲ γνήσια φαρισαϊκὴ ὁ νόμος ἀναφέρει: «Τεχνητὴ διακοπὴ τῆς ἐγκυμοσύνης καὶ προστασία τῆς ὑγείας τῆς γυναίκας». Καὶ ἄλλος ὑποστήριξε ὅτι «Τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιάθεσης τῆς Γυναίκας εἶναι ἀγαθὸ ὑπέρτερης ἀξίας ἀπὸ τὴν ἀξία τῆς ζωῆς τοῦ κυοφορούμενου».

Τελικά, ἀποδεικνύεται ὅτι, ὅπως καὶ σὲ ἄλλες Χῶρες, στὴν πατρίδα μας δὲν γίνονται σεβαστὰ τὰ δικαιώματα ὅλων τῶν ἀγέννητων παιδιῶν. **Μόνο ἡ γνήσια μητρικὴ ἀγάπη**, κάτω καὶ ἀπὸ τὶς πιὸ σκληρὲς συνθήκες, ὅπως ἡ ἐγκατάλειψη τοῦ παιδιοῦ ἀπὸ τὸν πατέρα του, δρᾷ λυτρωτικά.

Θερμὴ παράκληση

Μαζὶ μὲ τὶς εὐχὲς μας γιὰ Καλὰ Χριστούγεννα καὶ Εὐλογημένο Νέο Ἔτος ἀπευθύνομε θερμὴ παράκληση πρὸς τοὺς φίλους ἀναγνώστες μας καὶ τοὺς παρακαλοῦμε νὰ στηρίξουν ἠθικῶς καὶ οικονομικῶς τὸ μορφωτικὸ καὶ κοινωνικὸ ἔργο τῆς κινήσεώς μας καὶ πρὸ πάντων τὴν ἐφημερίδα «Ἐπάλλξεις», γιὰτι οἱ πολυποικίλες μεθοδεύσεις ἔχουν δυσχεράνει σὲ μεγάλο βαθμὸ τὴν ἐκδοσὴ καὶ κυκλοφορίᾳ τῆς. Γι' αὐτὸ, μέσα σ' ἄλλα ἔξοδα ἄς βάλλωμε ὅλοι κάποια γενναῖα ἀρωγὴ γιὰ τὶς Ἐπάλλξεις, ὃ δὲ γεννηθεῖς Κύριος νὰ χαρίζῃ σὲ ὅλους ὑγεία καὶ δύναμη.

Κάθε ἀρωγὴ νὰ στέλνεται: «Ἐπάλλξεις», Ζήνωνος 3, Ἀθῆναι 104 31

Σημ. Ὅσοι ἀδυνατοῦν νὰ μεταβοῦν στὸ ταχυδρομεῖο ἄς μᾶς ἐνημερώσουν γιὰ κάθε διευκόλυνση στὰ τηλέφωνα: 210 5230948 & 6987 353063.

Εὐελπιστοῦντες στὴν κατανόηση καὶ στὴν συνεργασία σας, παραθέτομε καὶ τὸν ἀριθμὸ λογαριασμοῦ τραπέζης πρὸς μεγαλύτερη διευκόλυνση: **041/006792-00, Ἑθνικὴ Τράπεζα**, μὲ τὴν παράκληση νὰ ἀναγράφετε τὸ ὄνομά σας.

ΕΠΑΛΞΕΙΣ
ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ
ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ἰδιοκτησία:
 Πολιτιστικὴ καὶ Κοινωνικὴ Κίνηση «Ἐπάλλξεις»

Ἐκδότης:
 Βασίλειος Τσούπρας, Θεολόγος Κοινωνιολόγος

Γραφεῖα: Ζήνωνος 3, 104 31 Ἀθῆνα
 Τηλέφωνα: 210 52 30 948, 210 24 69 152
 e-mail: epalxeis@otenet.gr • ἴστοσελίδα: www.epalxeis.gr
 Προαιρετικὲς Εἰσφορὲς- Ἐμβάσματα: ΕΠΑΛΞΕΙΣ

Εορταστική εκδήλωση

Δευτέρα 26 Δεκεμβρίου
και ώρα 6:00 μ.μ.

Πνευματικό κέντρο Ι.Ν. Παναγίας
(Κοιμήσεως Θεοτόκου) Κυπριάδου
(όδος Ανδρεοπούλου & Κυπριάδου, Γαλάτσι).

Θα προηγηθῆ ἡ ἀκολουθία
τοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου.

Ἡ ἐκδήλωση περιλαμβάνει:

- Προσφορά τσαγιού και ἄλλων κερασμάτων.
- Χριστουγεννιάτικα ἄσματα και παραδοσιακά κάλαντα ἀπὸ ὅλη τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν χορωδία τῶν Ἐπάλλξεων και ἐπίκαιρη ὁμιλία.

Εἴσοδος ἐλεύθερη.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνώστες μας τῶν γύρω περιοχῶν νὰ παρευρεθοῦν στὴν ἐκδήλωση αὐτὴ πρὸς κοινὴ ὄλων ἀγαλλίαση και πρὸς παντοειδῆ ἐνδυνάμωση.

**Βραδυνὸ Προετοιμασίας
γιὰ τὰ Χριστούγεννα**

Κυριακὴ 18 Δεκεμβρίου
και ὥρα 6:30 μ.μ.

Αἰθουσα Ἐπάλλξεις, Ζήνωνος 3,

β' ὄρ., Ὁμόνοια

Θα μιλήσῃ ἡ φιλόλογος-θεολόγος

κ. Σοφία Μπεκρῆ, με θέμα:

«Ἡ παγκόσμια προσδοκία
τοῦ Λυτρωτοῦ:

Προφητείες και προρρήσεις.»

Εἴσοδος ἐλεύθερη.

Μήνυμα ἐνότητος

Ετοιμαζόμαστε νὰ ἀκούσωμε ἢ μᾶλλον νὰ ζήσωμε και ἐφέτος, ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες, τὸ «Χριστὸς γεννᾶται» και νὰ συμμετάσχωμε ὅσο μπορούμε περισσότερο στὴν μυστηριακὴ ἱεροτελεστία τῆς Γεννήσεως, τῆς Ἐνσαρκώσεως, τῆς Ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου, τῆς θεανθρώπινης δηλαδὴ ἐνώσεως, ἡ ὁποία ἐγένε αἰτία τῆς τῶν πάντων ἐνότητος, ἀναγεννήσεως και σωτηρίας.

Ἀπὸ τὸν χώρο δὲ πού κάθε φορὰ ἀφήνομε στὸ κατάλυμα τῆς ψυχῆς, τῆς οικογενείας, τοῦ ἔθνους μας και γενικὰ τῆς πανανθρώπινης κοινωνίας και ἀπὸ τὸ μέτρο και τὸν τρόπο τῆς συμμετοχῆς μας στὴν συντελούμενη αὐτὴν ἐνωση, ἐπιτυγχάνομε τὴν προσωπικὴ, οικογενειακὴ και πανανθρώπινη ἐνωση και συμβάλλομε στὴν τῶν πάντων ἐνότητα, γιὰ τὴν ὁποία σὲ κάθε ἀκολουθία προσευχόμαστε. Ἄλλωστε, ὅπως διδάσκουν οἱ Ἅγιοι Πατέρες, τὸ ἀπρόσληπτο και ἀνένωτο μένει ἄσωστο και ἀθεράπευτο.

Γιὰ νὰ μὴν μείνωμε, λοιπόν, και ἐμεῖς ἄσωστοι και ἀθεράπευτοι, ἄς προσέξωμε πιὸ πολὺ ἀπὸ ὅλες τὶς ἄλλες προετοιμασίες μας τὴν συμμετοχὴ μας στὸ μεγάλο και παγκόσμιο πανηγύρι πού συντελεῖται κατὰ τὴν Γέννηση τοῦ Σωτῆρος μας. Τὸ μυστήριό δὲ αὐτῆς τῆς τῶν πάντων ἐνότητος ἀρχίζει νὰ συντελεῖται ἀπὸ τὴν στιγμή πού ὁ πάντοτε και κατὰ πάντα ἐνωμένος με τὸν Πατέρα και τὸ Ἅγιο Πνεῦμα Θεὸς Λόγος ἐνώνεται, γιὰ πρώτη φορὰ στὴν παγκόσμιο ἱστορία, με τὴν ἀνθρώπινη φύση, διὰ μέσου τῶν καθαρῶν αἱμάτων τῆς Ἁγίας Κόρης, στὴν Ναζαρέτ, μεταφέροντας τὴν ἐνότητα στὸ διχασμένο και πολυκομματισμένο ἀπὸ τὴν ἁμαρτία κόσμο και χαρίζοντάς του ἐτσι τὴν ἀναγέννηση και ζωοποίησή του.

Ὅπως, δηλαδὴ, ὁ Λόγος ἔχει αἰώνια ζωὴ, γιὰ τὴν εἶναι πάντοτε και ἀδιαλείπτως ἐνωμένος με τὸν Πατέρα και

τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, ἐτσι και ὁ ἄνθρωπος τότε μόνο ἔχει ζωὴ, και μάλιστα αἰώνιο ζωὴ, ὅταν και ὅσο εἶναι ἐνωμένος με τὸν Ἐνσαρκωμένο και θεανθρώπινως ἐνωμένο Σωτῆρα Χριστό, γιὰ τὸ ἐνωμένο με τὸν Θεὸ Λόγο ἀνθρώπινο στοιχεῖο μεταφέρει στὴν ἀνθρωπότητα και γενικὰ σὲ ὅλη τὴν φύση τὴν ἐνοποιητικὴ, σωτήρια και ζωοποιὸ χάρι τοῦ Θεανθρώπου, ὥστε νὰ συντελεστή και μέσα στοὺς ἀνθρώπους ἐνωση κατ' εἰκόνα και καθ' ὁμοίωση τῆς θεϊκῆς ἐνώσεως.

Ἐννιά μῆνες τὸ μυστήριό αὐτὸ ἦταν κρυμμένο μέσα στὴν ἁγία μήτρα τῆς Αἰειπαρθενῆς Μαρίας, μέχρι τὴν ἡμέρα, ἡ μᾶλλον τὴν νύχτα, τῆς Ἀποκαλύψεως τοῦ μέσα στὸν κρύο, σκοτεινὸ και ἀφιλόξενο ὀρίζοντα. Παρὰ τὴν γενικὴ, ὅμως, νέκρα και ἀορασία, ὅσοι περιμέναν τὸν θεῖο Λυτρωτῆ, χάρηκαν με τὴν ἀναγγελία τοῦ ἐρχομοῦ Του και ἔτρεξαν χαρούμενοι

νὰ Τὸν προῦπαντήσουν και μάλιστα ἐνώθησαν ὅλοι μπροστὰ στὴν θεῖα φάτνη, γιὰ νὰ φανερωθῆ σὲ ὅλους, ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή, ὁ ἐνωτικὸς και σωτήριος σκοπὸς τῆς Γεννήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου. Τὸ ἐνωμένο θεανθρώπινο πρόσωπο τοῦ Σωτῆρος θα φανερωθῆ με τὴν γέννησή Του σὲ ὅλους τὴν μεγάλη ἀλήθεια ὅτι διὰ τῆς ἐνώσεως γεννιέται ἡ ζωὴ και ἡ σωτηρία και ὅτι οἱ με Αὐτὸν ἐνωμένοι εἶναι και μεταξύ των ἐνωμένοι, γιὰ τὴν εἶναι οὔτε με Αὐτὸν ἐνωμένοι, ἀρα δὲν εἶναι σωσμένοι.

Ἄς χαροῦμε και ἐμεῖς, λοιπόν, αὐτὴν τὴν θεανθρώπινη και πανανθρώπινη ἐνωση και παγκόσμια ἐνότητα, τὴν ὥρα πού ὁ Χριστὸς γεννᾶται, ὥστε βλέποντας τὸ θαῦμα και συμμετέχοντας στὴν γέννηση και ἀναγέννηση τῶν πάντων, νὰ βιώσωμε και ἐμεῖς τὴν σταυροειδῆ ἐνωση, γιὰ νὰ σωθοῦμε και νὰ ζήσωμε αἰώνιος ἐνωμένοι με τὸν Χριστό και με ὅλους τοὺς ἄλλους τοὺς ἐνωμένους με τὸν Χριστό.

Ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία

Ολοι δεχόμαστε ὅτι τὰ Χριστούγεννα εἶναι κυρίως γιορτὴ τῶν παιδιῶν. Ὡς παιδι γεννήθηκε κι ὁ Χριστός, ὡς παιδι ἐξεορίστηκε, μικρὰ παιδιὰ, νήπια, ἦταν οἱ πρώτοι μάρτυρες, τὰ παιδιὰ κυρίως ἀγάπησε και κάλεσε κοντὰ Του. Τὸ ἐρώτημα εἶναι ἐὰν και τὰ σημερινὰ παιδιὰ αἰσθάνονται αὐτὴ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ νὰ γεννιέται, τοῦλάχιστον τὶς ἡμέρες αὐτές, στὶς καρδιές τους.

Σήμερα, τὰ περισσότερα παιδιὰ, παρασυρμένα ἀπὸ τὶς διαφημίσεις και τὴν γενικώτερη καταναλωτικὴ μανία, ἐντυπωσιάζονται ἀπὸ τὴν πολὺβουη εορταστικὴ ἀτμόσφαιρα τῶν ἡμερῶν, ἀπὸ τοὺς στολισμούς, τὰ φῶτα, τὴν πολυκοσμία, τὰ ψώνια, τὶς διασκεδάσεις και χαίρονται μέσα στὴν ὀρχότητά τους. Κάποια συμμετέχουν βεβαίως και στὸ ψάλλισμο τῶν καλάντων, ἀλλὰ γιὰ καθαρὰ εἰσπρακτικὸς λόγους. Ἄλλα, πάλι, παρὰ τὴν ἐγωϊστικὴ τους ἀνατροφή, σκέπτονται ὅτι ὑπάρχουν γύρω τους και παιδιὰ, πού πεινοῦν, κρῶνουν και στεροῦνται βασικῶν πραγμάτων. Εἶναι χαρακτηριστικὸς ὁ προβληματισμὸς νεαρῆς, κατὰ τ' ἄλλα μᾶλλον ἀδιάφορης, μαθητριάς μου, ὅτι ὑπάρχουν γύρω τῆς παιδιὰ πού δυστυχοῦν, ἐνῶ ἐκείνη και ὁ ἀδελφός τῆς τσακώνονται γιὰ τὸ ποῖος ἔχει τὰ περισσότερα «καλά».

Τελευταίως δὲ ἔχει γίνε τῆς μόδας ἡ συγκέντρωση χρηματικῶν ποσῶν ἢ ἀντικειμένων γιὰ ἀνθρωπιστικούς σκοπούς. Καὶ λέω τῆς μόδας διότι τὰ παιδιὰ, πέρα, βεβαίως, ἀπὸ τὸ ἀξιεπαινο τῆς προσπάθειάς τους, δὲν ἔχουν καμμία οὐσιαστικὴ ἐπαφὴ με τὸ πνεῦμα τῆς ἀλληλεγγύης και τοῦ

ἀνθρωπισμοῦ, ἐφόσον συνεχίζουν νὰ ζοῦν διασκεδάζοντας και καταναλώνοντας στὰ clubs και στὰ bars, ὅπως ἐξάλλου και οἱ μεγάλοι, πού τοὺς ἐνθαροῦνουν σὲ τέτοιες προσπάθειες, διδάσκοντάς τα ἐτσι τὴν ἐλεημοσυνιακὴ τακτικὴ και τὴν ὑποκρισία. Πάντως, ὑπάρχουν και ἐκεῖνα τὰ παιδιὰ, πού προετοιμάζονται πνευματικὰ γιὰ τὰ Χριστούγεννα,

νηστεύουν, συμμετέχουν με τὶς οικογενεῖς τους στὴν λειτουργικὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, γνωρίζουν και ψάλλουν τοὺς χριστουγεννιάτικους ὕμνους και βιώνουν διαφορετικὰ τὶς ἅγιες αὐτές ἡμέρες.

Ὅσοι, πάλι, παιδιὰ ἀλλὰ και μεγάλοι, ὁσμίζονται κάτι ἀπὸ τὴν διαφορετικότητα τῶν ἡμερῶν ἀλλὰ δὲν κατορθώνουν μέσα στὴν γενικὴ παραζάλη νὰ τὴν νοιώσουν, αἰσθάνονται διπλὰ δυστυχημένοι. Ὅταν περάσουν οἱ εορτές, ἀφήνουν στὴν ψυχὴ τους μιὰ δυσαναπλήρωτη αἰσθη-

ση ἀνικανοποίητο, κενὸ και πόνου.

Ἐπειδὴ, ὅμως, ὁ Χριστὸς γεννήθηκε κυρίως γιὰ τὰ παιδιὰ και ἐπειδὴ ὅλοι, μικροὶ και μεγάλοι, ἔχουμε τὴν ἀνάγκη νὰ αἰσθανθοῦμε ἀπλὰ και ξέγνοιαστα, ὅπως τὰ παιδιὰ, ἄς βάλουμε ἐφέτος ὡς κοινὸ στόχο πέρα ἀπ' τὴν ἀπόλαυση τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν νὰ πληρώσωμε (γεμίσωμε) και τὶς καρδιές μας ἀπὸ τὸ μήνυμα τῆς ἀγάπης και τῆς εἰρήνης, ψάλλοντας κι ἐμεῖς μαζί με τοὺς ἀγγέλους: «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ και ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία*».

εὐ-δοκία (< εὐ - δοκῶ)= διάθεση και δυνατότητα πρὸς ἀποδοχὴ και πραγματοποίηση τοῦ καλοῦ.

Σοφία Μπεκρῆ, φιλόλογος -θεολόγος

Ὁ ἰχθυόχρους βρυχᾶται

Ὁ ἰχθυόχρους λύκος βρυχᾶται, πάντα τὰ ζῶα, μικρὰ τε και μεγάλα, φυγέτωσαν. Βρυχᾶται και ὠρύεται, πάντα τὰ ἔθνη, τὰ ἐγγύς και τὰ μακρὰν, φοβηθήτωσαν. Βρυχᾶται και ἐρεύγεται, πάντες φυλακὴν θέτωσαν περὶ τὴν ῥίνα αὐτῶν, ὅτι ὄζει φρικτῶς. Βρυχᾶται και ὀρμᾶ, νεανίσκοι και νεάνιδες κρατηθήτωσαν μακρὰν, ὅτι ὀπίσω αὐτῶν βαίνει ὀθωμανὸς γάρ. Πλὴν ἐν τῇ σπουδῇ και τῇ ἀναισχυντία αὐτοῦ προσκόψει τὸν πόδα του και συντριβήσεται, ὅτι ὑψηλὰ φρονεῖ και χθαμαλὰ πράττει· διὸ Κύριος ἐκγελάσεται αὐτόν. Μὴ οὖν φοβῆσθε, ἀλλὰ σὺν Αὐτῷ και σὺν ἀλλήλοις ἀντίστητε αὐτῷ και φεύξεται ἀφ' ὑμῶν τε και ἀφ' ἡμῶν.

Τὸ λύνουν ἢ τὸ δένουν;

Ἦταν ἔτοιμοι νὰ χαροῦν οἱ εὐρωλιγούρηδες με τὶς διαπραγματεύσεις πού ἐγιναν προσφάτως στὴν Ἑλβετία, γιὰ τὴν περιμέναν ὅτι θ' ἀφῆνε ὁ Σουλτάνος, δηλαδὴ ὁ κουμπάρος, νὰ βρεθῆ βιώσιμη λύση. Τόσο ἀφελεῖς εἶναι ἡ ἐκουσίως ἐθελουτυφλοῦν, με τὸ νὰ πιστεύουν ὅτι μπορεῖ νὰ βρεθῆ λύση στὸ Κυπριακὸ με στρατεύματα κατοχῆς στὴν μισὴ Κύπρο; Μὲ αὐτὴν μάλιστα τὴν λύση πού προτείνουν, μᾶλλον γιὰ δέσμιό χειροπόδαρά τῆς Κύπρου ετοιμάζονται. Πότε θα καταλάβουν οἱ ἀρμόδιοι και στὴν Ἑλλάδα και στὴν Κύπρο ὅτι, πρὸ ὁποιασδήποτε διαπραγματεύσεως, πρέπει νὰ ἐφαρμοστοῦν οἱ ἀποφάσεις τοῦ Ο.Η.Ε.; Νὰ φύγουν δηλαδὴ ἀμέσως τὰ ξένα στρατεύματα κατοχῆς, νὰ ἐπιστρέψουν στὶς ἐστίες τους οἱ ἑλληνόφωνοι και οἱ τουρκόφωνοι Κύπριοι και νὰ ἀφεθοῦν ἐλεύθεροι νὰ τὰ βροῦν μεταξύ των, χωρὶς ἐξωτερικὲς κηδεμονίες και ἐπεμβάσεις, ὅπως τὰ εἶχαν βρεῖ τὸ 1950, με τὸ γνωστὸ ἐκεῖνο δημοψήφισμα. Ἀλλὰ, πού τέτοιοι ἑλληνόψυχοι πολιτικοί, γιὰ νὰ πάρουν τέτοιες γενναῖες ἀποφάσεις!

Αρωγές γιὰ τὶς Ἐπάλλξεις					
Καναβάκης Μιχαὴλ	50€	Ἀμπατζίδου Πίτσα	20€	Κυρίτση Μαρία	50€
Μακρυνιώτης Γεώργιος	20€	Δάρας Χρῆστος	20€	Κονταξῆς Θεόδωρος	10€
Μαυραειδόπουλος Χρῆστος	40€	Κουτσούδη Ἀργυρῶ	10€	Γεωργακοπούλου Αἰκατερίνη	30€
Μαυροματάκης Ζαχαρίας	20€	Σπυροπούλου Παρασκευὴ	30€	Ἀθηναίου Ξανθίππη	20€
Μαλταμπές Γιάννης	20€	Σακκῆ Μαρία	10€	Τετράδης Στέφανος	10€
Μίχας Δημήτριος	10€	Ἀργυρόπουλος Κώστας	25€	Νακοπούλου Ἰωάννα	20€
		Ἀργυρόπουλος Γεώργιος	20€	Κακκαβάς Φώτιος	20€

Διαδώστε και στηρίξτε τὶς Ἐπάλλξεις

Τὸ ἔργο τοῦ Ἁγίου Στεφάνου

Γιὰ νὰ κατανοήσουμε τὸ ἔργο τοῦ Ἁγ. Στεφάνου, πρέπει νὰ ἔχουμε ὑπ' ὄψιν μας τὸ πολλαπλὸ ἔργο τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, τομῆας τοῦ ὁποίου ἀνετέθη ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων στὸν Ἁγ. Στέφανο καὶ στοὺς ἄλλους διακόνους. Πράγματι, ὑπῆρξαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἀλλὰ καὶ στὶς ἡμέρες μας πολλές καὶ ἀντιφατικές γνώμες γιὰ τὴν ὑφή καὶ τὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας.

Οἱ ἰουδαϊζόντες π.χ. Χριστιανοὶ θεωροῦσαν τὴν Ἐκκλησία ὡς συνέχεια τοῦ ἑβραϊκοῦ ναοῦ καὶ τὸ ἔργο τῆς ὡς συνέχεια τῆς λευϊτικῆς ἱερωσύνης τοῦ ἑβραϊκοῦ τελεουργικοῦ. Εἶναι γνωστὸ, ἄλλωστε, πόσο οἱ προασπιστὲς αὐτοὶ τῆς περιτομῆς δυσκόλεψαν τὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας καὶ μάλιστα τὴν ἀποστολὴ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὁ ὁποῖος, γιὰ

νὰ τοὺς ἀποκρούση, συνεχῶς τοὺς ὑπενθύμιζε ὅτι ὁ Κύριος ὡς ἄνθρωπος δὲν προέρχεται ἀπὸ τὴν φυλὴ τοῦ Λευῖ, ὥστε νὰ εἶναι φορέας τῆς λευϊτικῆς ἱερωσύνης, ἀλλὰ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα καὶ προσφέρει, σύμφωνα μὲ τὴν βασιλικὴ ἱερωσύνη, τὸν ἑαυτὸν τοῦ ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς τε καὶ σωτηρίας.

Οἱ δὲ Χριστιανοὶ ποὺ εἶχαν ἐπηρεαστῆ ἀπὸ τὸν στωϊκισμό, τὸν νεοπλατωνισμό καὶ γενικὰ ἀπὸ τὸν ἰνδουισμό ἐξέλαβαν τὸν χριστιανισμό ὡς μία θεωρία ποὺ ἐνισχύει τὸν ἄνθρωπο νὰ ἀποφύγει τὴν ὕλη, τὸν κόσμον καὶ τὴν ἐνασχόληση μὲ τὰ κοινὰ. Ἄλλοι δὲ θεώρησαν τὴν Ἐκκλησία ὡς μία στρατιὰ τοῦ καλοῦ ποὺ ἀγωνίζεται κατὰ τοῦ κακοῦ ὄχι μόνον πνευματικὰ ἀλλὰ καὶ στρατιωτικὰ, σύμφωνα μὲ τὶς ἀρχὲς τοῦ δυϊσμοῦ.

Ἀπ' τὴν ἄλλη μεριά, οἱ λατινίζοντες πρέσβευαν ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι μία, θεία ἐξουσία-κράτος Θεοῦ, ποὺ πρέπει νὰ ἐπιβάλλη πάνω στὴν γῆ τὸν νόμο τοῦ Θεοῦ. Τὰ δὲ γερμανικὰ φύλα μὲ δυσκολία δέχονται τὴν ἔννοια «Ἐκκλησία» καὶ ὅσοι τὴν δέχονται, τὴν κατανοοῦν ὡς μία ἀναγκαία κατάσταση γιὰ τὴν ἀνύψωση τοῦ ἀτόμου διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐντολῶν καὶ τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ. Ἄλλοι δὲ λαοί, ἀναλόγως πρὸς τὴν πνευματικὴ καὶ κοινωνικὴ τῶν κατάσταση, διαφορετικὰ καὶ τὶς περισσότερες φορὲς ἀντιφατικὰ καταλαβαίνουν τὴν ὑφή καὶ τὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας.

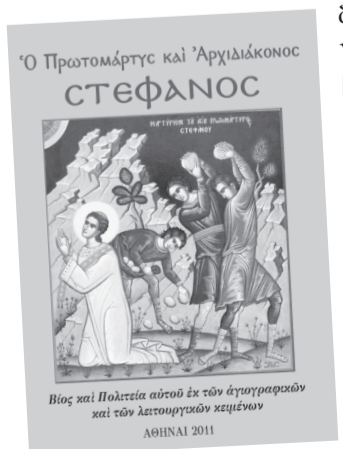
Ἐμεῖς, ὅμως, ὡς Ὁρθόδοξοι χριστιανοί, πρέπει πάντοτε νὰ ἀναζητοῦμε τί ὁ Κύριος, οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ Πατέρες λέγουν γιὰ τὴν Ἐκκλησία καὶ τὸ ἔργο τῆς. Κοινὴ σὲ ὅλους αὐτοὺς πεποίθηση εἶναι ὅτι ἡ Ἐκκλησία, ὡς σῶμα Χριστοῦ παρατεινόμενο στοὺς αἰῶνες, συνεχίζει ἐν χώρῳ καὶ χρόνῳ τὴν ζωὴ καὶ τὴν πολιτεία Του μέχρι συντελείας τῶν αἰῶνων.

Ἐπομένως, τὸ ἔργο τῆς ὡς ἀπόρροια τοῦ τριπλοῦ λειτουργήματος τοῦ Κυρίου εἶναι ἀγιαστικὸ, μορφωτικὸ καὶ ἀγαπητικὸ-κοινωνικὸ. Καὶ γιὰ μὲν τὶς δύο πρῶτες ἀποστολὲς εἶναι ὑπεύθυνοι οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἐπίσκοποι, γιὰ δὲ τὴν τρίτη οἱ πάσης φύσεως διάκονοι. Τὸ τριπλὸ αὐτὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας φαίνεται στὸ δευτέρω κεφάλαιο τῶν Πράξεων, ὅπου ὅλοι οἱ πιστοί, Ἀπόστολοι καὶ λαός, «ἦσαν προσκαρτεροῦντες τῇ διδασχῇ τῶν ἀποστόλων καὶ τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου καὶ ταῖς προσευχαῖς... πάντες δὲ οἱ πιστεύοντες ἦσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ εἶχον ἅπαντα κοινὰ» (Πράξ. Β' 42, 44).

Τὸ τριπλὸ αὐτὸ ἔργο στὴν ἀρχή, ὡς γνωστὸν, ἐγένετο ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων. Ἐπειδὴ, ὅμως, ὁ ἀριθμὸς τῶν πιστῶν ἐπλήθαινε καὶ ἄρχισαν νὰ δημιουργοῦνται διάφορα προβλήματα, οἱ Ἀπόστολοι προχώρησαν ὄχι στὴν ἀπαξίωση τοῦ κοινωνικοῦ ἔργου ἀλλὰ στὴν ἀνάθεσή του σὲ ἐπίσης φωτισμένους ἀγίους ἀνθρώπους, ὥστε καὶ τὸ κοινωνικὸ ἔργο νὰ ἐπιτελεῖται ὁμαλῶς καὶ τὸ πνευματικὸ ἔργο νὰ ἐνεργῆται ἀπερισπάστως. Ακριβῶς δὲ κατὰ τὴν ἀναγγελία τῆς ἐκλογῆς τῶν Ἑπτὰ Διακόνων ὁ Ἀπόστολος Πέτρος ὀριοθετεῖ τὶς τρεῖς πτυχὲς τοῦ ἐνιαίου ἔργου τῆς Ἐκκλησίας: «ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοί, ἀνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἐπτὰ, πλήρεις Πνεύματος Ἁγίου καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης (ἐνν. τὴν διακονία τῶν τραπεζῶν): ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν.» (Πράξ. στ', 3-4).

Ἄρα, τὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας εἶναι: α) Πνευματικὸ-λατρευτικὸ (προσευχῇ). β) Μορφωτικὸ (διακονία τοῦ λόγου), καὶ γ) Κοινωνικὸ (διακονία τῶν πιστῶν). Τὸ ἔργο λοιπὸν τοῦ ἀποστόλου Στεφάνου καὶ τῶν ἄλλων διακόνων ἦταν ἡ διακονία τῶν πιστῶν στὶς βιοτικές τῶν ἀνάγκες. Ἐπειδὴ, ὅμως, ὁ Ἅγιος Στέφανος ἦταν φωτισμένος καὶ προικισμένος μὲ τὴν χάρι τοῦ Θεοῦ βοηθοῦσε καὶ στὸ κήρυγμα καὶ στὴν διδασχῇ. Γι' αὐτὸ, ἀκριβῶς φάνηκε καὶ ἐπικίνδυνος στὸ ἑβραϊκὸ, ἄδικο καὶ ὑποκριτικὸ κατεστημένο, γιὰτὶ, ὅπως οἱ ἴδιο ὁμολογοῦν, ὁ Ἅγιος Στέφανος μὲ τὴν πνευματικὴ καὶ τὴν κοινωνικὴ του προσφορὰ ἐκήρυττε ὅτι «Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος οὗτος καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθνη, ἃ παρέδωκεν ἡμῖν Μωϋσῆς» (Πράξ. στ', 14).

(«Πρωτομάρτυς καὶ Ἀρχιδιάκονος Στέφανος», ἐκδόσεις Ἐπάλληξ, Ἀθήναι 2011)

Δραστηριότητες τῶν Ἐπάλληξων

Φθινοπωρινὴ Συνεστίαση

Τὴν **Κυριακὴ 13 Νοεμβρίου** καὶ ὥρα **1:30 μ.μ.** μίλησε ὁ **θεολόγος-κοινωνιολόγος κ. Βασίλειος Τσοῦπρας**, μὲ θέμα: «*Ἡ κοινοβιακὴ ζωὴ τῶν Χριστιανῶν ὄραμα τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου*». Ὁ κ. Τσοῦπρας, μὲ ἀναφορὰ στὴν ἐπίδωξη τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου γιὰ καθολικὴ ἐφαρμογὴ τοῦ κοινοβιακοῦ τρόπου ζωῆς στὴν Βασιλεύουσα τῆς ἐποχῆς του, ἡ ὁποία θὰ εἶχε ἀσφαλῶς ἐπιτευχθῆ ἐὰν δὲν μεσολαβοῦσε ἡ ἐξορία καὶ ὁ θάνατός του, τόνισε πόσο διαφορετικὴ θὰ ἦταν ἡ κοινωνία μας, ἐὰν ἐφαρμόζαμε καὶ ἐμεῖς στὶς μέρες μας τὴν κοινοβιακὴ ζωὴ καὶ πολιτεία τῶν παλαιῶν χριστιανῶν καὶ ὄχι τὰ ἀπάνθρωπα κεφαλαιοκρατικὰ ἢ μαρξιστικὰ συστήματα.

Ἐπακολούθησε κοινοβιακὸ γεῦμα μὲ πλούσιο σπιτικὸ φαγητὸ, ἄφθονα κεράσματα καὶ παραδοσιακὸ καλλιτεχνικὸ πρόγραμμα μὲ τὴν χορωδία τῶν Ἐπάλληξων, ὅπου εἶχαμε τὴν εὐκαιρία γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ νὰ νοιώσουμε τὴν οικογενειακὴ ζεστασιά, προετοιμαζόμενοι ἀπὸ κοινού γιὰ τὴν νηστεία τῶν Χριστουγέννων.

Θερμὲς εὐχαριστίες γιὰ τὴν εὐγενικὴ τῶν χορηγία ἀξίζουν στὴν Ὑπεραγορὰ «Σκλαβενίτης», στὶς ἐταιρεῖες τροφίμων «Πίνδος» καὶ «Σοῦρσος», ὡς ἐπίσης καὶ στὶς κυρίες ποὺ βοήθησαν στὴν παρασκευὴ τῶν ἐδωδῶν καὶ σ' ὅλους ὅσοι συνετέλεσαν στὴν διεξαγωγὴ καὶ ἐπιτυχία τῆς ἐκδηλώσεως.

Ἐνδιαφέρουσες ὁμιλίες

Ἐπίσης, κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριο, ἔλαβαν χώρα στὴν **κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλληξων, Ζήνωνος 3, Ὁμόνοια**, οἱ ἀκόλουθες ὁμιλίες:

Τὴν **Κυριακὴ 20 Νοεμβρίου** καὶ ὥρα **6:30 μ.μ.** μίλησε ὁ **θεολόγος-κοινωνιολόγος**

κ. Βασίλειος Τσοῦπρας, μὲ θέμα: «*Ἡ κοινωνικότητα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου*». Ὁ κ. Τσοῦπρας τόνισε τὴν ἐτοιμότητα καὶ τὴν δεκτικότητα τῆς Παναγίας Μητέρας, ποὺ ἐγενε ἡ «κιβωτὸς τῆς σωτηρίας» μας, ἐμπνέοντας τοὺς πιστοὺς ὡς πρόσωπα καὶ ὡς ὁμάδες σὲ μιὰ κοινωνία ἀγάπης καὶ συνεργασίας, μακρυνὰ ἀπὸ τὴν ἀτομοκρατία καὶ τὴν ἀνελευθερία.

Τὴν **Κυριακὴ 27 Νοεμβρίου** καὶ ὥρα **6:30 μ.μ.** μίλησε ἡ πρεσβυτέρα **κ. Βαρθάρα**

Μεταλληνοῦ, θεολόγος-φιλόλογος, μὲ θέμα: «*Τὰ δικαιώματα τοῦ ἀγέννητου παιδιοῦ καὶ ἡ μητρικὴ ἀγάπη*», ἡ ὁποία δημοσιεύεται σὲ συνέχειες στὸ παρὸν καὶ στὸ ἐπόμενο φύλλο.

Ψάλσιμο καλάντων

Ὅπως κάθε ἔτος, ἔτσι καὶ ἐφέτος ἡ χορωδία τῶν Ἐπάλληξων κατὰ τὶς παραμονὲς τὸ ἑσπέρας τῶν μεγάλων εορτῶν θὰ ψάλλουμε σὲ διάφορες συνοικίες τῶν Ἀθηνῶν τὰ παραδοσιακὰ κάλαντα.

Παρακαλοῦνται οἱ φίλοι μας νὰ συμμετέχουν στὸ ὠραῖο αὐτὸ ἔθιμο, ἐρχόμενοι σὲ ἐπικοινωνία μαζί μας στὰ τηλέφωνα **210 52 30948, 6887 353063** πρὸς ἐνημέρωσή των γιὰ τὶς πρόβες.

Ἀσημίνα Τσάμου

Κλαψίγελο

Ποῦ φιλότιμο!

Τ' ἀκούσατε, ἀγαπητοὶ γνωστοὶ καὶ φίλοι, συναγωνιστὲς καὶ ἀνταγωνιστὲς; Ὁ θεῖος μίλησε, εἶπε καὶ ἑλληνικὲς λέξεις: «*Δημοκρατία*», «*φιλότιμο*». Φώναξε ἀκόμη καὶ «*Ζήτω ἡ Ἑλλάς!*» καὶ χάρηκαν τ' ἀνιψοῦδια, οἱ σκλάβοι τῶν ἀρπακτικῶν. Τὸν ἔπιασε μάλιστα τὸ φιλότιμο καὶ ὑποσχέθηκε νὰ μιλήσῃ στὰ ὄρνεα καὶ στὰ γεράκια, νὰ μὴν φάνε ὅλο τὸ σκυῶτι καὶ νὰ μὴν πιοῦν τὸ αἷμα μας, γιὰ νὰ ζήσει ἡ Ἑλλάδα καὶ νὰ τὴν ἀπολαύσουν περισσότερο. Ὅταν ὅμως πῆγε στὴν φωλιά τῶν ἀρπακτικῶν, δὲν ἐβγαλε «*κίχ*» γιὰ ἐλάττωση τοῦ χρέους.

Ποῦ νὰ βρῆ τὸ φιλότιμο νὰ πῆ ἕναν καλὸ λόγο; Θὰ ρωτήσῃ ὅμως κάποιος: Μήπως ἔχομε φιλότιμο ἐμεῖς τὰ ἀνιψοῦδια, δηλαδή οἱ Νεοέλληνες, γιὰ νὰ ἔχη καὶ ὁ θεῖος, ὁ πλανητάρχης; Ποῦ τέτοιο φιλότιμο!

Ἐκκλησιὴ τῆς Ε.Χ.Ε. γιὰ συνεργασία

Πολλὲς φορὲς μὲ πολλοὺς τρόπους ἐτονίσσαμε τὴν ἀνάγκη συνεργασίας ὄλων τῶν ὑγιῶν δυνάμεων τοῦ τόπου, κινήσεων καὶ προσωπικοτήτων, πρὸς ἀντιμετώπιση τῆς πολλαπλῆς κρίσεως, μὲ σκοπὸ τὴν ἐξοδο τῆς χώρας ἀπὸ τὸ σκοτεινὸ ἀδιέξοδο, στὸ ὁποῖο μᾶς ὠδήγησε ἡ ἀναισχυντία τῶν πολιτικῶν μας καὶ ἡ ἐπιπολαιότητα ἡμῶν τῶν πολιτῶν. Δυστυχῶς, οἱ πολλαπλὲς αὐτὲς ἱκετευτικὲς ἐκκλησίαις μας δὲν βρῆκαν εὐήκοον οὓς οὔτε εὐσυγκίνητες καρδιές.

Ἀντιθέτως, συνεχῶς ξεφυτρώνουν νέοι κομματικοὶ σχηματισμοὶ ἐν ὀνόματι τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος καὶ τῆς κοινωνικῆς προόδου, χωρὶς κανένα οὐσιαστικὸ ἀποτέλεσμα. Τώρα, ὅμως, ποὺ τὰ πράγματα πηγαίνουν ἀπὸ τὸ κακὸ στὸ χειρότερο, αὐτὰ τὰ ἴδια μᾶς καλοῦν καὶ μᾶς ὑποχρεώνουν **νὰ ἀρθοῦμε εἰς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων** καὶ παραβλέποντες τὶς ἐπιμέρους διαφορὲς **νὰ συνεργασθοῦμε** τὸ γρηγορότερο γιὰ τὴν ἀπὸ κοινού ἀναχαίτιση τοῦ κακοῦ, τὴν ὀρθὴ ἀντιμετώπιση τῶν προβλημάτων καὶ τὴν ὀδήγησή τῆς χώρας σὲ ἀναπτυξιακὴ πορεία. Ὑπάρχουν πολλοὶ τρόποι πρὸς συνεργασία καὶ ἐνοποίηση, φτάνει νὰ δεχτοῦμε ὅλοι τὸ: «*Εἰς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πατρῆς*».

Σὰς καλοῦμε, λοιπόν, **νὰ ἀνταποκριθῆτε στὴν ἀνάγκη αὐτὴν** καὶ ἐρχόμενοι σὲ ἐπικοινωνία μαζί μας καὶ μαζί μὲ ἄλλους νὰ βροῦμε τὸν καταλληλότερο τρόπο συνεννοήσεως καὶ κοινῆς δράσεως.

Δὲν θὰ θέλαμε ἢ τυχὸν ἀδιαφορὰ **νὰ μᾶς ὀδηγήσῃ στὴν ἐνεργοποίηση τοῦ πολιτικοῦ μας φορέα, ἀφοῦ ὅλοι μαζί μπορούμε νὰ κάνουμε κάτι**, πρὶν νὰ εἶναι ἀργά.

Ἀπὸ τὴν Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ἰδιοκτησία: Πολιτιστικὴ καὶ Κοινωνικὴ Κίνηση «Ἐπάλληξ»

Ἐκδότης: Βασίλειος Τσοῦπρας, Θεολόγος Κοινωνιολόγος

Γραφεῖα: Ζήνωνος 3, 104 31 Ἀθήνα

Τηλέφωνα: 210 52 30 948, 210 24 69 152

e-mail: epallexis@otenet.gr

ἴστοσελίδα: www.epallexis.gr

Προαιρετικὲς Εἰσφορὲς-Εμβάσματα: ΕΠΑΛΞΕΙΣ